

Ivanek in danica.

Zora se je mlada zazorila,
in danica se je zaiskrila —
Ivanek je vstal, Gospo pozdravil
in pozdravil je danico-zvezdo,
pa ji milo kakor brat govoril:

»Oj danica, zvezdica nebesna!
Jaz imel sem sestrico predrago,
jaz imel sem sestrico Angelko —
pa jo Bog je k sebi vzel v nebesa.
Oj povej mi, zvezdica-danica,
kaj mi dela sestriča Angelka,
kaj pri Bogu dela mi v nebesih!«

Ivanku je zvezda govorila:
»Ivanek, ti dušica nedolžna!
Angelček je sestrica Angelka;
pred prestolom božjim in Marijinim
k Bogu ljubemu ročice sklepa
in h Gospé nedolžne očke dviga.«

Ko razumel Ivanek je zvezdo,
pa tako ji milo je govoril:
»Oj danica, zvezdica nebesna,
hvala tebi na besedi dragi!
Oj, jaz vem zdaj, kaj mi ona dela,
moja srečna sestrica Angelka;
pred prestolom božjim in Marijinim
k Bogu ljubemu ročice sklepa
in h Gospé nedolžne očke dviga —
pa Boga in sveto Mater prosi,
da nekoč v nebesih vidi bratca!«

I. Šarić — B. Gorenjko.